

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/28/2025
Identifikačné číslo spisu:	6720010429
Dátum vydania rozhodnutia:	14.04.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6720010429.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a členov senátu JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci obvineného H. F., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 14. apríla 2026, s následným verejným vyhlásením rozsudku, o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti trestnému rozkazu Okresného súdu Zvolen zo 6. júla 2020, sp. zn. 3 T 82/2020, takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovuje, že trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo 6. júla 2020, sp. zn. 3 T 82/2020 z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Trestného poriadku

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2 a § 61 ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvineného H. F..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušuje trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen zo 6. júla 2020, sp. zn. 3 T 82/2020; zrušuje aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Zvolen prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej tiež „okresný súd“) trestným rozkazom zo 6. júla 2020, sp. zn. 3 T 82/2020 (ďalej len „napadnutý trestný rozkaz“) uznal obvineného H. F. (ďalej len „obvinený“) vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Napadnutým trestným rozkazom okresný súd obvinenému podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a zároveň mu podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na

24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Okresný súd napadnutým trestným rozkazom taktiež obvinenému podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

2. Proti napadnutému trestnému rozkazu podal na podnet sudcu Okresného súdu Zvolen Mgr. Bohuša Hrušku minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“ alebo „dovolateľ“) 21. februára 2025 dovolanie v prospech obvineného z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku.

3. Minister spravodlivosti poukázal na priebeh doručovania napadnutého trestného rozkazu obhajcovi obvineného a prokurátorovi s tým, že proti napadnutému trestnému rozkazu obvinený, prostredníctvom jeho obhajcu, podal 24. júla 2020 odpor, ktorý ale na hlavnom pojednávaní konanom 27. mája 2022 po porade so svojím obhajcom zobral späť, čo okresný súd uznesením z 27. mája 2022, sp. zn. 3 T 82/2020 zobral na vedomie. Podľa názoru ministra spravodlivosti sa tak dá usudzovať, že obvinený bol s napadnutým trestným rozkazom oboznámený, avšak zo spisu okresného súdu nie je zistiteľné, kedy bol obvinenému doručený.

4. Dovolateľ ďalej uviedol, že okresný súd uznesením z 27. júna 2024, sp. zn. 3 T 82/2020 podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 420 Trestného poriadku s poukazom na § 419 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol, že obvinený sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia napadnutým trestným rozkazom osvedčil.

5. V podanom dovolaní minister spravodlivosti poukázal na ďalšie odsúdenie obvineného trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 2. januára 2022, sp. zn. 0 T 1/2022 (ďalej len „trestný rozkaz sp. zn. 0 T 1/2022“), ktorým bol obvinený uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l) a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložený s tým, že okresný súd podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky. Trestným rozkazom sp. zn. 0 T 1/2022 okresný súd obvinenému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil aj trest prepadnutia osobného motorového vozidla zn. Nissan Almera a podľa § 60 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 78 (sedemdesiatosem) mesiacov. Trestný rozkaz sp. zn. 0 T 1/2022 bol obvinenému doručený 2. januára 2022, právoplatnosť nadobudol 2. januára 2022, pričom bol okresným súdom vydaný na skutkovom základe z 1. januára 2022.

6. Minister spravodlivosti vyjadril názor, že v prípade napadnutého trestného rozkazu a trestného rozkazu sp. zn. 0 T 1/2022 ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pri ktorej bolo potrebné obvinenému ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Ďalej uviedol, že podľa § 289 ods. 1, ako aj § 289 ods. 2 Trestného zákona je možné páchatelovi týchto prečinov uložiť trest odňatia slobody maximálne vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, pričom súčet výmer trestov odňatia slobody, ktoré boli obvinenému uložené napadnutým trestným rozkazom a trestným rozkazom sp. zn. 0 T 1/2022, túto výmeru presahuje, v dôsledku čoho pochybenie okresného súdu zásadným spôsobom ovplyvňuje postavenie obvineného v zmysle § 371 ods. 5 Trestného poriadku. Uvedené, podľa názoru ministra spravodlivosti, platí aj v prípade ukladania trestu zákazu činnosti, ktorý možno podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona uložiť najviac na 10 (desať) rokov, pričom súčet dôb trestov zákazu činnosti, ktoré boli obvinenému uložené napadnutým trestným rozkazom a trestným rozkazom sp. zn. 0 T 1/2022, túto maximálnu výmeru presahuje.

7. Dovolateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že napadnutým trestným rozkazom bol porušený zákon v ustanoveniach § 41 ods. 1, ods. 2 a § 61 ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý trestný rozkaz zrušil vo výroku o treste a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na neho

obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 82/2020, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

8. K dovolaniu ministra spravodlivosti sa 20. februára 2025 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorá sa s obsahom dovolania stotožnila a zároveň poukázala na nesprávny postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 82/2020, kde okresný súd vzal na vedomie späťvzatie odporu obvineným napriek existencii prekážky, ktorú vytvoril trestný rozkaz sp. zn. 0 T 1/2022, vo vzťahu ku ktorému bolo potrebné ukladať súhrnný trest. Prokurátorka preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaniu ministra spravodlivosti vyhovel.

9. Obvinený sa k dovolaniu ministra spravodlivosti vyjadril, prostredníctvom svojho obhajcu, 28. apríla 2025, uviedol, že sa s ním stotožňuje a navrhol, aby mu Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel.

10. K dovolaniu ministra spravodlivosti sa 4. júna 2025 vyjadril aj prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý sa rovnako s podaným dovolaním stotožnil a navrhol vyhovieť mu.

11. Spis okresného súdu sp. zn. 3 T 82/2020 bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie o dovolaní ministra spravodlivosti 26. mája 2025.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané ministrom spravodlivosti ako oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), na podnet osoby, ktorej Trestný poriadok nepriznáva právo na podanie dovolania (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

13. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie ministra spravodlivosti je dôvodné, keďže postupom Okresného súdu Zvolen v trestnej veci obvineného vedenej pod sp. zn. 3 T 82/2020, boli naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku.

14. V prvom rade najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania (primerane R 57/2007). Dovolanie má byť skutočne len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Trestného poriadku). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Trestného poriadku. Preto možnosti podania dovolania sú obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

15. Inak povedané jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 67/2018, 4 Tdo 17/2019, 4 Tdo 23/2019, 5 Tdo 85/2017, 5 Tdo 7/2020).

16. Obsah konkrétne uplatnených, vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

17. Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolaťom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolaťom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolaťom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolať uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (R 120/2012).

18. Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

19. Vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku treba vo všeobecnej rovine uviesť, že v jeho rámci nemožno namietat neprimeranosť uloženého trestu, ale výlučne iba to, že trest bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Trest je uložený mimo sadzbu tak pri nedôvodnom prekročení hornej hranice príslušnej trestnej sadzby, ako aj nezákonným prelomením jej dolnej hranice, pokiaľ je dolná hranica v zákone určená.

20. Najvyšší súd zároveň uvádza, že vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) a písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa iba k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. (R 58/2007-I a S 5/2011).

21. Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

22. V nadväznosti na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú

v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

23. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie premlčania trestného stíhania (§ 87 Trestného zákona), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Trestného zákona) a pod., i ukladanie trestu podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku. Posúdenie, či je potrebné použiť ustanovenie o okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Trestného zákona), je priamou otázkou právnej kvalifikácie skutku (trestnosti dotknutého činu), nie otázkou použitia iných hmotnoprávnych ustanovení, ktorá však spadá pod ten istý dovolací dôvod, teda pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Ďalej je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

24. Podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku Dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

25. Po preskúmaní predloženého spisu najvyšší súd zistil, že napadnutý trestný rozkaz nebol obvinenému doručený s tým, že doručený bol len jeho obhajcovi.

26. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

27. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

28. Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou. Ako samostatný trest môže byť trest zákazu činnosti uložený, ak vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uloženie iného trestu nie je potrebné.

29. Podľa § 355 ods. 9 Trestného poriadku Vzatie odporu späť, ak niet prekážok, vezme samosudca uznesením na vedomie.

30. Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 27. mája 2022 v prejednávanej trestnej veci nepostupoval správne, keď pri svojom procesnom postupe nezohľadnil skutočnosť, že účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú až doručením trestného rozkazu obvinenému (§ 353 ods. 8, veta druhá, Trestného poriadku). Vzhľadom na to, že napadnutý trestný rozkaz obvinenému doručený nebol,

okresný súd mal rozhodnúť o skutku, ktorý mal obvinený spáchať 5. decembra 2019, teda rozhodnúť o obžalobe podanej na obvineného za trestný čin, ktorý mal obvinený spáchať skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za jeho iný trestný čin. Charakter „odsudzujúceho rozsudku“ za iný trestný čin obvineného mal pritom práve trestný rozkaz sp. zn. 0 T 1/2022, ktorý bol obvinenému doručený 2. januára 2022, a ktorý už v čase konania hlavného pojednávania v prejednávanej trestnej veci bol právoplatný. Práve existencia trestného rozkazu sp. zn. 0 T 1/2022 bola tou prekážkou, pre ktorú okresný súd nemal zobrať späťvzatie odporu obvineného na vedomie, ale mal pokračovať v nariadenom hlavnom pojednávaní a rozhodnúť o obžalobe podanej na obvineného.

31. Nesprávny postup okresného súdu v prejednávanej veci zásadne ovplyvnil postavenie obvineného, pretože súhrnný trest sa ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

32. Obvinený mal v prejednávanej trestnej veci spáchať prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a v trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 0 T 1/2022 spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Páchateľovi oboch uvedených prečinov je možné uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok, preto v tomto prípade vychádzajúc zo systematiky trestných činov uvedených v Trestnom zákone je prísnejším trestným činom prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého mal byť obvinenému ukladaný súhrnný trest. Obvinenému tak mohol byť uložený súhrnný trest odňatia slobody maximálne vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

33. Napadnutým trestným rozkazom však bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov a trestným rozkazom sp. zn. 0 T 1/2022 trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, teda súčet oboch uložených trestov odňatia slobody presahuje maximálnu možnú výmeru trestu odňatia slobody, ktorý bolo možné obvinenému uložiť v prípade zbiehajúcej sa trestnej činnosti.

34. Uvedené obdobie platí aj v prípade uloženia trestov zákazu činnosti, pretože napadnutým trestným rozkazom bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 72 (sedemdesiatdva) mesiacov a trestným rozkazom sp. zn. 0 T 1/2022 trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 78 (sedemdesiatosem) mesiacov, teda súčet oboch uložených trestov zákazu činnosti presahuje maximálnu možnú výmeru trestu zákazu činnosti, ktorý bolo možné obvinenému uložiť v prípade zbiehajúcej sa trestnej činnosti.

35. Vzhľadom na to, že okresný súd v prejednávanej trestnej veci postupoval nesprávne, keď zobral na vedomie späťvzatie odporu obvineným, tento nesprávny postup sa v konečnom dôsledku prejavil tým, že porušil ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2 a § 61 ods. 2 Trestného zákona, čím naplnil dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku.

36. Povinnosťou okresného súdu preto bude prejednávajú trestnú vec opätovne prerokovať na hlavnom pojednávaní a v prípade, že obvineného uzná vinným, uložiť mu súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, rešpektujúc trestné sadzby tak trestu odňatia slobody, ako aj trestu zákazu činnosti, ktoré je možné obvinenému uložiť za zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

37. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.